

OBŻARTY (9) *part praet pass pf*

o oraz a jasne.

sg m N obżarty (5). ◇ I obżartym (1). ◇ pl N m pers obżarci (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. Żarłoczny, mający skłonność do nadmiernego jedzenia; *gulosus* Mącz, *Calep*, Cn (7) : Mącz 150b, 247b; *HistRzym* 122v; [*kruk*] łam obżarty iest/ y mále ma nád łwemi dziećmi politowanie, á gdy ich odbiegá/ Pan Bog ie (mowie piłmo) karmi *SkarŻyw* 52; *Calep* 466b; ludzie obżarci y nieczyści łą wdzięcznymi przybytkami czártow. *WujNT* 143; [*Volck Nnn4v*].

a. W funkcji rzeczownika (1) :

Szereg: »obżarty i pijanica« (1): Żydzi grzełzyli łłowem przeciw łynowi człowieczemu [...] zowiąć go obżartym y pijanicą y przyiaćielem grzełznikow *WujNT* 51.

2. Nadmiernie objedzony (2) : POd pánem obżarty Pies leżąc bárzo łmrodził *RejFig* Cc4; *Vino sepultus*, Obżarty/ Opiły/ piyány/ od piyańłtwa zálńęły. *Mącz* 383d.

[Wyrażenie: »pękato obżarty«: Więc dziś dwa korcá mąki ziedzą chárćí/ Ogar y Wyżel/ pękato obżarci *BielawMyśl* C4v.]

Synonimy: 1. łakomy, objedzony, żarłoczny; a. łakomiec, łokacz, ożralec, żarłok; 2. natkany, obetkany.

Cf **OBEŻREĆ SIĘ, OBŻARLIWY, OBŻARŁY, [OBŻERNY], OŻARTY**

DDJ